

PBJK (Pochválený bud' Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi,

Na úvod by som sa podelil s jednou udalosťou: vo väznici v severo-talianskom meste Reggio Emilia v sobotu 27.6. zložil do rúk biskupa sľuby chudoby, čistoty a poslušnosti jeden z väzňov, ktorý si tam odpykáva trest 30 rokov odňatia slobody za vraždu. Je to úžasné, že človek chce dať záväzok pred Ockom, že odtiaľ chce byť len Jeho!

Ako sme uzatvárali NL č. 40, tak sme dostali do daru od **Róberta Čačka** z doživotných trestov krásne maľby a chcel by som sa s Tebou o ne podeliť.

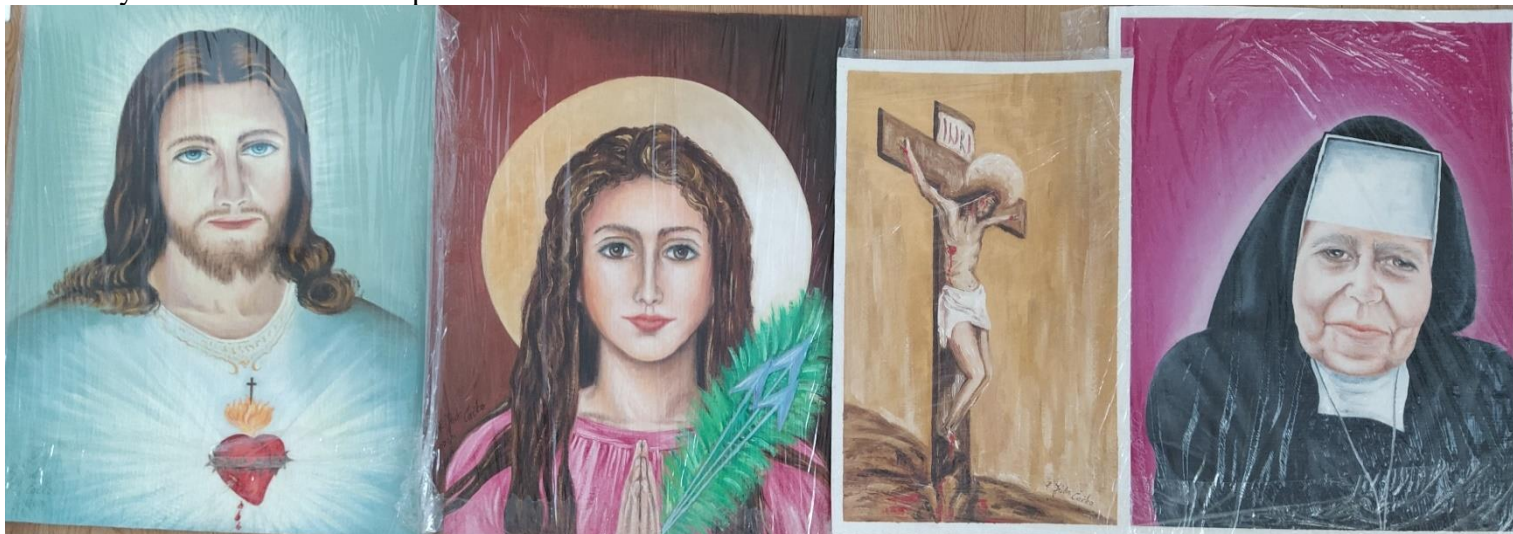

Foto: zabalené maľby pre spol. Dismas a posledný obraz je venovaný sestričkám do Vrčka, nakoľko na obraze je namaľovaná práve sr. Bernadeta, ktorá urobila pre odsúdených veľa - najmä však pre doživotne ods.. Chvála Pánovi. Dňa 25.7.2020 sme od rána cestovali na **CampFest**. Mali sme v aute dvoch nečakaných hostí a tiež mimoriadnu zastávku v Ružomberku, kam sme zanesli náramok „JESUS IS MY SAVIOR“, tričko, nový NL a Dismas mobil, nakoľko dňa 20.7.2020 vyšiel náš brat po 8 rokoch z väznice. Bol spoluzakladateľom spol. Dismas v Leopoldove, a teda pôsobí už 5 rokov v našom spoločenstve.

Foto: Ružomberok, návšteva Jana Blanu a odovzdávanie vecí. **Príspevok Jana Blanu:** „Ahojte, moji drahí Dismasáci! Po návrate a prežitých dvoch dňoch na slobode som sledoval tento svet a zistil som, že aký je uponáhľaný a to iba za vidinou peňazí. Tak som si v duchu povedal, že bolo lepšie tam, kde som bol. Teraz sa musím naučiť ovládať telefón. Stretol som sa so svojou dcérkou, ktorá sa ma hanbí. Pozdravujem všetkých chlapov z Dismasu a tiež aj tých, ktorí nie sú v Dismase. Spomínam na vás všetkých v modlitbách, osobitne pozdravujem Igora Lavrincika a Richarda Nováka, ktorým prajem z celého srdca všetko najlepšie k ich narodeninám a vyprosujem od Nebeskej matky, Panny Márie, ochranu a od Pána Ježiša milosti a milosrdenstvá. Bol som na Campfeste s Jožkom Štrbavým, kde sme stretli aj vedúceho spoločenstva Dismas. Hral tam Mišo Bodnár

a reper Dávid a ďalších, ktorých nepoznám. Odchádzal som z tohto naplnený Duchom Sv. a povzbudený a to prajem aj vám z celého srdca vo väzniciach. Chlapi, držte sa Pána Ježiša Krista a jeho matky Panny Márie.“

Príspevok Jožka Štrbavého (na foto prvý zľava): „Dňa 25. a 26.7. som bol v Kráľovej Lehote na Campfeste. Cestou som zobral aj Janka Blanu. Vďaka Bohu je už doma. Tam na ranči sme stretli aj vedúceho a zakladateľa spoločenstva Dismas Michala Libanta s rodinou a všetci sme sa zúčastnili na chválach, ktoré v sobotu hrala skupina TRETÍ DEŇ. Po chválach nasledovala prednáška. Prednášal jeden vedec zo Slovenska, ktorý pracoval na viacerých miestach. Asi úplne postačí ak

spomeniem, že jedným z pracovísk tohto vedca bol aj CERN vo Švajčiarsku. Po prednáške nasledovali ďalšie chvály, ktoré viedol MIŠO BODNÁR. Nasledujúci deň chválili Boha naši reperi TOW MEOT, chodia s Michalom po rôznych ústavoch. Tento rok Campfest nie je taký megalomanský ako v predošlých rokoch. Všetky chvály, prednášky a iné akcie sú naplánované na celý

mesiac. Aj keď trochu strašil dážď - bol to výborný čas, lebo sme opäť chválili, uctievali a vyvyšovali nášho BOHA - JEŽIŠA KRISTA. “

V nedeľu 26.7.2020 bola na programe skupina **Tow Meot** a **Puer Dei**. Teda Martin a Dávid, ktorí chodia do väzníc. A práve **Dávid Janočko** (viď foto Campfest 2020, kde svedčil práve o Dismase), ktorý chodí pravidelne do väzníc, ti

napísal svedectvo: „Ahojte, bratia a sestry v Kristovi! Chcem vás povzbudiť s krátkym zdieľaním sa o našej službe za posledný čas. Vo štvrtok (23.7.) sme navštívili našich bratov na výkone trestu v Hrnčiarovciach. Aj napriek tomu, že to bol výkon trestu a veľa odsúdených už za krátky čas vychádza von, tak atmosféra bola veľmi silná. Hrali sa chvály, svedčili sme a plus som aj rapoval. Po asi pol hodine, čo sme spievali a svedčili, sa odsúdení začali pomaly meniť a zamýšľať nad svojimi životmi, rodinami a nad svojimi ťažkosťami. Tento silný čas sme zakončili modlitbou, kde sa všetci prítomní nahlas modlili „Otče náš“, pričom odovzdávali tieto ťažkosti Bohu. Nielen odsúdení, ale aj my sme odchádzali nabití Božou prítomnosťou a radosťou zo služby, ktorú nám Pán umožnil. Len dva dni na to sme zase zažili ďalší požehnaný čas, kedy sme cestou na Campfest viedli môjho priateľa Štefana do Žakoviec ku o. Kuffovi. Štefan (viď foto v čiernom vpravo s ruksakom) je bývalý odsúdený a ako vyšiel von z basy, tak zostal na ulici ako bezdomovec. Pán mi zjavil, že mám ísť za ním a prihovoriť sa mu. Po pár stretnutiach som pochopil, že takto nechce žiť a že má ešte v živote motiváciu. Tou motiváciou bola jeho rodina. Jeho manželka a dve malé deti, ku ktorým by sa chcel vrátiť ako slušný pracujúci muž, ktorý sa vie o svoju rodinu postarať. Začali sme sa spolu modliť a Pán začal konať. Štefanovi vybavil telefón, aby sme lepšie vedeli komunikovať a zariadil odvoz cez Michala do Žakoviec, kde sa Štefan veľmi tešil. Chcel začať pracovať a zmeniť svoj život. Keď sme ho v sobotu priviezli po ceste plnej modlitby, hlavne k našej nebeskej mamičke, tak sa nám zlý snažil zastaviť cestu. Totiž, teraz počas korony neberú na príjem hocikoho. My sme o tom nevedeli, a tak

sme začali s vierou prehlasovať, že náš Pán sa o nás stará, a tak aj bolo. Po pár minútach modlitby zrazu domáci zo Žakoviec prijali Štefana medzi seba a teraz len chválím Boha za to všetko, čo urobil. Verím, že raz aj on tu bude svedčiť o tom, ako mu odovzdanie sa Kristovi zmenilo život. No, a na druhý deň nás už čakal spomínaný Campfest, kde sme sa stretli aj s Jožkom Štrbavým. Svedčili sme ľuďom o službe a spolu sme sa modlili, aj za vás. Bratia a sestry, len posledné slová nakoniec. Nestíham sa vždy so všetkým zdieľať sem do newsletteru, lebo služby je veľa, ale môžem vám s istotou povedať, že **náš Boh je dobrý a o svoje ovečky sa stará**. Zažívam zázraky skoro každý deň pri službe a náš Boh nikdy nespí. Buďte povzbudení a zotrúvajte na modlitbách. Pán vidí aj veci, čo iní nevidia. Amen!“ Foto: pred väznicou v Hrnčiarovciach

Príspevok písala Miroslava Libantová: „Po dlhej dobe som bola s manželom opäť na službe vo väznici. Poznám veľa svedectiev o obrátení a živote vás, bratov a sestier v Kristovi vo väzení z listov, ktoré posielate môjmu manželovi. No zažiť osobné stretnutia s vami, je pre mňa niečo nové. Veľmi sa ma dotýka, že to čo píšete, aj žijete a ešte to aj odovzdávate ďalej, či už svojim rodinám alebo

spoluväzňom. Pre mňa je väzenie ako iný svet. Nevieť ani predstaviť, ako sa tam žije, o to viac, keď uveríte v Ježiša a chcete žiť podľa Jeho Pravdy a Lásky. Naposledy vo väznici v Hrnčiarovciach som preplakala skoro celý čas svedectiev, modlitieb aj chvál. Boli to slzy radosti i smútku. Radosti preto, že verím v Božie Milosrdenstvo a viem, že Ježiš za nás všetkých už dlh zaplatil. A smútku preto, že i keď neviem prečo ste vo väzení, je mi ľúto, že ste tam. Je mi ľúto, čo ste prežili. Boh pozná každého jedného z nás a s Ním sme jedna rodina. Nepoznám vás všetkých, ale každý deň sa za vás modlím.“

Podelil by som sa teraz s **výnimočným článkom**, dovoľm si tvrdiť vysoko evanjelizačným, ktorý vyšiel oficiálne na stránke zboru (toto je ovocie aj tvojich modlitieb, braček): <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/skupina-puer-dei-v-uvtos-kosice-saca> „V nedeľu zavítala do ústavu **Košice-Šaca kresťanská kapela s názvom Puer Dei** (Božie dieťa). Po úvodnom privítaní hostí väzenským kaplánom začala svätá omša pred netradičným publikom zloženým zo 133

odsúdených. Bohoslužba sa konala priamo v jedálni. Dôvodom bola výnimočnosť chvíle, pretože sa skupina Puer Dei zapájala do svätej omše svojím spevom aj hudbou. Po skončení omše začal samotný koncert skupiny. Medzi jednotlivými piesňami boli podávané svedectvá o tom, ako sila modlitby a viera v Boha pomohla zmeniť život mnohým ľuďom. Svojím príbehom prispel aj člen kapely, ktorý v mladosti prepadol drogám a alkoholu. Pre zlé správanie ho vyhodili z prvého ročníka strednej školy. Vtedy mu doma povedali, že buď pôjde na protidrogové liečenie, alebo sa zúčastní kresťanského tábora. Keďže na liečbu nemal odvahu, rozhodol sa pre stretnutie s kresťanmi. Tu pocítil silu viery a radosť v srdci prostredníctvom modlitby. Život s Ježišom Kristom mu zmenil život. Vrátil sa opäť do školy a so starým životom bol

koniec. Začal sa venovať hudbe, ktorá mu pomohla vyriešiť aj jeho finančné ťažkosti. Teraz chodí spolu so skupinou hrať kresťanský rap skoro každý víkend po koncertoch, detských domovoch a stretávajú sa so stovkami až tisíckami mladých ľudí. Minulý rok urobili po Slovensku turné a hrali takmer pred 25 000 ľuďmi, len v Bratislave mali na zimnom štadióne takmer 8 000 ľudí. Členovia skupiny Puer Dei sú súčasťou spoločenstva Dismas, ktoré sa začalo formovať v roku 2015 po prvých chválach kapely Lámačské chvály v Leopoldovskom ústave. Názov Dismas pochádza z mena tzv. kajúceho lotra (Lk 23, 39 - 43). Práve tento zločinec odsúdený na smrť dostal milosť na križi a už viacero rokov túto milosť i nádej spoločenstvo prináša takmer každý týždeň do väzníc. Dismas pôsobí zatiaľ najmä v slovenských a českých väzniciach a má približne 500 členov, z ktorých je viac ako 400 za múrmi väzníc. Služba spoločenstva Dismas spočíva v modlitbách, pôstoch a v ohlasovaní evanjelia, pričom ako nosnú časť považujú navštívenie a povzbudenie odsúdených (Mt 25, 36). Počas celého koncertu z člena spoločenstva sálala priateľská nálada a optimizmus, ktoré preniesol na divákov hneď po prvej skladbe. Odsúdených sa snažil motivovať k viere a porozumeniu. Odsúdení počúvali piesne, ktoré sa striedali s hovoreným slovom o osobných skúsenostiach a zážitkoch získaných počas jeho dlhoročnej kariéry. Hovoril aj o svojom živote, v ktorom posledné roky zohráva dôležitú rolu práve viera v Boha.“

Foto: Košice Šaca počas svedectiev, modlitieb chvál a kresťanským repom.

Foto: Košice Šaca počas sv. omše, ktorej sa zúčastnilo veľké množstvo odsúdených, pričom niektorí boli na sv. omši

raz v živote, alebo vôbec, a toto považujeme za kľúčové, lebo počas sv. omše sa čítalo Božie slovo, boli chvály na oslavu Boha, bol prítomný Kristus v Eucharistii, no neskutočný zázrak!

Rád by som napísal jednu vetu kňaza **Vladka Masláka** (projekt Dobrý pastier-Kláštor pod Znievom), ktorý sa stará o bývalých väzňov a ľudí mimo domova. A práve táto veta sa ľuďmi nesmierne dotýka: „Premodliť, pretrpieť, preplakať a potom Pán požeľná.“ Tak to sú slová, ktoré adresuje ľuďom na periférii. Možno sú to slová aj pre teba, možno sú to slová, ktoré si moc nechcel počuť, ale vnímam v diaľke oslobodenie, úľavu a požeľnanie.

V minulom čísle NL sme informovali, že sme nahrávali #godzonepodcast s názvom: VÄZNI SA OBRACAJÚ K BOHU GODZONE PODCAST. Zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=huZlzyQ1p9U&t=2316s>

A práve k tomu by som sem pridal pár komentárov, ktoré nech slúžia len na väčšiu Božiu slávu a na tvoje povzbudenie, že vonku ľudia s tebou rátaajú a nielen to, ale aj úplne cudzí ľudia sa pridávajú k našim modlitbám

Nikola Veličková Pred 2 dňami

Neskutočne obohacujúci podcast , asi len toľko že Bohu ozaj nič nie je nemožné!

Filip Knapík Pred 41 minútami

Je to úžasné svedectvo o tom ,že Boh koná všade 🙌🙏večer o 20:00...🙏

k Ockovi, každý deň.

Milan Šamaj Pred 3 dňami

Jako u mňa Naj podcast čo som doteraz počul/videl a fakt som ho od začiatku do konca dopučúval. Zasiahlo ma to moc, (podobné odpustenie potrebujeme aj v našej rodine) a zas mi tie svedectvá dali nádej .... Fakt veľká Vďaka, budem sa za vás modliť.

Dominika Krišová Pred 2 dňami

Kokos. To bolo ako čítať Skutky apoštolov a List Rimanom, ale v Slovenskom prevedení 21 storočia 🔥

Miroslava Jurašková Pred 3 dňami

čosi, riaaaaaadna hodina, vďaka za svedectvá, chvála Ježišovi :) poďme to žiť všade, že Boh má moc :)

Michaela Uhrin Sokolíková Pred 9 hodinami (upravené)

Mega silné! Bohu vďaka za službu a všetkých, ktorí ohlasujú moc Ježiša väzňom. Budem myslieť o ôsmej večer.

Katka Štugnerová Pred 2 dňami

Ďakujem z celého srdca za tento podcast. Veľmi silné, skoro celý som preplakala.

Timilk Pred 20 hodinami

Brutálny a veľmi povzbudzujúci podkast.. fakt jeden z najlepších čo som kedy počul 🙏 Nech vás Boh žehná! 🙏

Majči Krpelan Pred 4 hodinami

neskutočne silný podcast toto je taka sila ze uz fakt neviem co na to povedat lvo :) ! toto chce tiez 2.diel urcite druhy podcast a vďaka za tento podcast ! taky ohen co dal v tom podcaste to bola ina sila a ine požeľnanie ! a tie svedectva ! +

Barbora Tropp Pred 21 hodinami

Eeej, Ivan onemel 😊🙏 topka, vďaka za tieto svedectvá. Sama som stretla jedného odsúdeného z Leopoldova, v deň keď ho pustili sme sa stretli náhodne vo vlaku a svedčil on mne o Kristovi! Vďaka za túto službu ktorú robíte, stojí to za to!! Buďte mocne požeľnaní 🙏❤️

Foto: pár vybraných komentárov ohľadne videa o našom spol. DISMAS. Nedal som sem všetky, ale nie preto, že by bol niektorý komentár negatívny, práve naopak. Zatiaľ boli všetky písané pozitívne, čomu sme boli nesmierne radi.

A práve na posledný komentár sme reagovali, nakoľko sme túto dámu chceli stretnúť už 3 roky. Nakoniec sme sa dohodli, že o tejto udalosti vydá svedectvo. Tak, a tu je už spomínaný **príspevok Barbory Tropp**: „PBJK, píšem svedectvo, ktoré som spomínala z vlaku. Už sú tomu 4 roky. Išli sme so sestrou z Brna vlakom a viem, že bol veľmi plný vlak, neskutočne teplo a my sme sedeli v kupé. Sedeli sme my dve, jeden starší manželský pár a dve miesta rovno oproti nám boli voľné. V Leopoldove vošli do nášho kupé dvaja chlapi, že či je voľné. My, že áno, nech si sadnú. Bol to starší pán okolo 65r., na krku ruženec, vyzeral celkom ok a druhý Róm, okolo 35r., celý potetovaný, dorezaný, na prvý pohľad z neho šiel strach. Bolo to veľmi zvláštne a od začiatku ten Róm zvláštne pozeral na moju sestru, chodil nervózne hore dolu, nevedeli sme, či sa niečo deje alebo ako... Po čase, sa tak na mňa zahľadel a opýtal sa ma jednu otázku, skoro mi zabehlo, keď som ju počula. "Ty veríš v Ježiša Krista?", spýtal sa a ukázal na retiazku s krížikom, ktorú som mala na krku. Ja som sa zahabkala, rozmýšľam, vravím nakoniec, že "Áno, verím!" Takto sme sa dali akosi do reči, on mi vraví, že aj on verí, že mu Ježiš zmenil život, že mu odovzdal život a nechce sa už nikdy vrátiť k starému životu. (Sedel za bitky, krádeže, podvádzania, povedal, že mal toho veľmi veľa za ušami... spomínal, že mal sedieť 14

rokov, ale tuším po 10r. ho pustili). Hovoril mi o službe Lámačských chvál, že ich má veľmi rád, že číta Písmo, modlí sa, že chodil na krúžky, biblické stretká a podobne... ten ruženec, čo mal ten starší pán na krku, mu dal tento Marek, ako výtvar z týchto krúžkov. Hovoril, že to nebolo ľahké, keď uveril, lebo v očiach ostatných "klesol", akoby musel bojovať a udržať sa medzi nimi aspoň na nejakej úrovni, ale že pre Ježiša mu to nevadilo. Že keď uveril, tak to bolo ťažké, ale že s tým akoby rátať, že budú aj takéto ťažkosti. Pamätám si veľmi živo, ako mi hovoril, že je ochotný odcestovať do zahraničia a začať tam nový život, len aby nepadol do tých starých koľají, ktoré kedysi viedol a žil. Že chce začať odznova. Najväčšie šoky, prekvapenie a také uzemnenie som zažila, keď nám povedal, že práve v ten deň ho pustili z väzenia. Ja som nechápala. Už skôr som počula o tejto službe, ktorá sa konala po väzniciach, ale stretnúť takéto živé svedectvo. Doslova chodiaceho chlapa, ktorý navonok vzbudzuje strach, rešpekt, akúsi autoritu, no pod povrchom je to len zranené Božie dieťa, ktoré pocítilo lásku Boha Otca a je na ceste za Ním. To, že sú to pre neho šoky, že je vonku, som si uvedomila, keď som mu dala zavolať z môjho telefónu (dotykového), bratovi. Že za tých desať rokov čo sedel, sa svet "vonku" zmenil a on to bude musieť akoby doháňať. O Marekovi sme sa dozvedeli už len to, že pochádza od Košíc. My sme vystupovali v Kral'ovanoch, on pokračoval ďalej. Čo s ním je, netuším. Na rozlúčku som mu dala tú moju retiazku so sľubom, že sa budem za neho modliť a nech stále kráča za Ježišom, nech je stále

mohol byť Marek V., ktorý raz za čas, možno raz za dva mesiace, prichádzal do Biblickej školy, sadol si a počúval. To by nebolo nič neobvyklé, lenže ja som ho nevolal, prišiel sám. Charakterizovali ho časté bitky so spoluodsúdenými, sebapoškodzovanie a porušovanie ústavného poriadku. Bol nepriprôsobivý a v plnom rozsahu neplnil program zaobchádzania. Keď párkrát prišiel do Biblickej školy, vždy som sa tomu čudoval. Raz som sa ho spýtal, či nás chce zdiskreditovať alebo vykonáva nejakú sabotáž. On povedal, že nie, len cítil, že má dnes prísť. Tak som sa ho spýtal, či nemá niekoho, kto by sa za neho mohol vonku modliť a on hneď odpovedal: „Áno, moja sestra je v reholi a písava mi, že sa každý deň za mňa modlí na kolenách.“ Odpovedal som mu: „Marek, preto dostávaš toľko milostí – skrze jej modlitby, aby si sa zmenil.“ Odvtedy prisľúbil, že sa bude snažiť.

upriamený na Neho a pôjde to!“

A predstavte si, že sme našli knihu: Kríza - čo s ňou? od **Soni Vancákovéj** a kolektívu, kde na 196 strane je tento príbeh tohto bývalého odsúdeného Mareka V. z Leopoldova rozpísaný, nakoľko v jeho prípade sa diali v živote rôzne nepochopiteľné veci, ktoré sme si všimli ešte vo väznici v Leopoldove, keď sme sa tam nenazdajky objavili na Biblickej škole v spol. Dismas. Tu je spomínaný text z knihy:

Foto: spomínaná kniha Kríza - čo s ňou? a predstavte si, ako to práve Ocko prepojil, že sa spojil nedokončený príbeh po opustení väznice. Boh je dobrý, braček, a aj ty máš nejakého anjela vonku, ktorý sa za teba modlí a dostal si milosť. Ďalšie oficiálne fotky vyšli teraz z dvoch väzníc, a to z väznice **Prešov väzba a Prešov OO**. Oficiálny článok zdroj: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/bohu-chvaly>

„Bola známa ako Rony. **Veronika Haluzová**, niekdajšia pop-rocková speváčka, textárka, skladateľka a frontmanka skupiny The Wave zavítala 16. júla 2020 do prešovského ústavu, kde počas dvoch koncertov v priestoroch oddelenia výkonu väzby a výkonu trestu a v popoludňajších hodinách v otvorenom oddelení prezentovala svoju najnovšiu tvorbu gospelovej, či skôr chválovej speváčky. Následne sa v užšom kruhu stretli členovia relaxačnej modlitbovej skupiny Dismas a zúčastnili sa sv. omše pod vedením väzenského kaplána.“ Veroniku sme doprevádzali svedectvami.

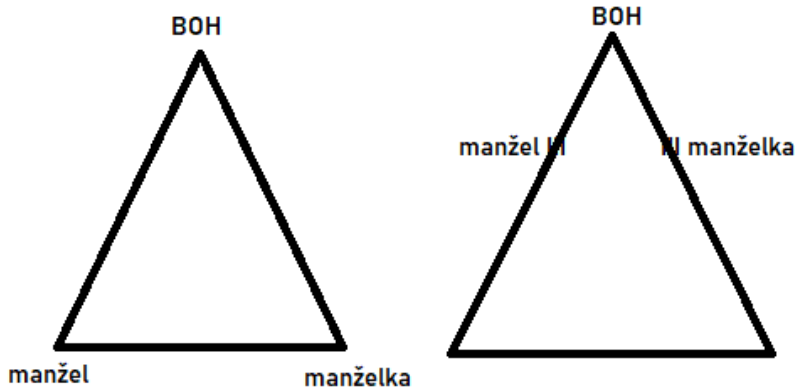

Foto: Prešov Otvorené oddelenie a vystúpenie Veroniky. aj ženy. Na OO Veronika chválila Ocka aj počas sv. omše na ktorej sme boli prítomní.

Foto: Prešov VV-väzba, kde boli prítomní aj muži

Dostávam veľa listov (chvála Pánovi), v ktorých sa píše, že manželka od neho odišla alebo, že si našla druhého, podvádza ho resp. už s ním nechce viac byť. Vtedy moja prvá kontrolná otázka je, či vôbec si si tú svoju milovanú zobral aj pred Ockom (teda v kostole sviatostne). A väčšina mi napíše, že to ešte nespravila, čo teda znamená, že žijú v smilstve, resp. v cudzoložstve. Druhý prípad je ten, keď sa zoberú pred Pánom, ale sa rozvedú, alebo manželka cudzoloží s niekým iným a vy si hľadáte niekoho iného a celé sa to zamotá a jediné, čo z toho vznikne, je hriech, ktorý zväčša vedie do smrti. Prvá vec, ktorá ťa má zaujímať vo vzťahu s manželkou je tá, či máte na prvom mieste BOHA. Keď tam bude Boh, tak všetko bude správne. Predstavte si, že manželstvo je ako trojuholník. Na vrchu trojuholníka je BOH, a na jednom dolnom boku je manžel a na druhom manželka. Ak obidvaja

hľadajú úprimne Boha, resp. kráčajú s Ním, tak vždy budú **bližšie k Bohu, a tým sú aj bližšie k sebe**. Ak nehľadajú Boha, nemilujú Ho, resp. nechcú Ho nasledovať, tak tým sa, či chcú alebo nechcú, vzdiaľujú od seba, pričom, ak sa dostanú do určitého bodu, tak príde rozkol medzi nimi. Buď rozvod alebo nenávisť, proste všetko, čo je proti Bohu. Preto, braček, nepýtaj sa prečo sa toto stalo, ale hľadaj cestu k Bohu, Ockovi, lebo ak ty pôjdeš bližšie k Nemu, tak budeš bližšie aj k svojej žene (**1Kor7, 1-14**)

Prepíšem ti jeden príbeh, ktorý vystihuje lásku a dobrotu srdca: Jeden boháč sa dostal do Raja. Najprv sa poprechádzal po trhu a s prekvapením zistil, že všetko sa tu predáva za veľmi nízke ceny. Hneď vytiahol peňaženku a začal si vyberať najkrajšie veci, ktoré videl. Keď šiel zaplatiť, podal anjelovi – predavačovi plnú hrst veľkých bankoviek. Anjel sa usmial a povedal: „Je mi ľúto, ale tieto peniaze tu nemajú nijakú hodnotu.“ „Akože?“ začudoval sa boháč. Tu platia iba peniaze, ktoré si daroval na zemi,“ povedal anjel. *** Lk12,33 * Lk16,9**

A teraz môžem uverejniť aj oficiálne fotky **L'múrov z Ilavy** zdroj: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/gospelovy-koncert-kapely-lmury-v-ustave-ilava> „Po dlhšej odmlke, ktorá bola ovplyvnená koronavírusom, oživa aj kultúrny život odsúdených v ústave Ilava. Nakoľko sa epidemiologická situácia po mesiacoch zlepšila a obmedzenia sa zmiernili, prijali pozvanie do ústavu v stredu popoludní členovia gospelovej kapely **L'múry**. Kapelu tvorí spoločenstvo mladých ľudí, ktorí pôsobia v Leopoldove. Skratka „L“ v názve kapely znamená Leopoldovské a slovo "múry" prezentuje snahu o zbúranie múrov medzi ľuďmi a zároveň snahu stavať múry medzi nimi a zlom. Ich mottom je, že keď každý pracuje na svojom kúsočku, spoločne dokážu vytvoriť pevný múr, ktorý odolá každému útoku zla. Členovia kapely postupne zahrli a zaspievali odsúdeným a obvineným ženám, obvineným mužom v zmiernenom režime, neskôr odsúdeným v oddiele doživotných trestov a nakoniec sa presunuli do kultúrnej miestnosti.“ Chválili sme Pána aj pri otvorenej cele OBR (**vid' foto**)

Svedectvo Stanky: „Volám sa Stanka, mám 19 rokov a tento rok budem moderátorka na Oáze nového života. Ale tak isto patrí do spoločenstva L'múry z Leopoldova, kde slúžim predovšetkým na chválach, a to spevom a tancom s vlajkami.“

Pred časom mi napísal jeden z lídrov nášho spoločenstva, Matúš, ktorý ma pozval slúžiť do väznice. A ja som hneď súhlasila, aj keď som vôbec nevedela, čo očakávať. Predstavovala som si, že zaspievame tri pesničky a pôjdeme domov. Ale deň sa začal úplne inak. Prišli sme medzi obrovské múry, obmotané ostnatým drôtom. Kde sem-tam prebehli dozorcovia. A kde sa okolo nás sem-tam zhromažďovala hŕstka mužov celých v modrom, ktorá nás už z diaľky zdravila. Najprv som sa im nepozerala do očí a kráčala trošku so strachom po chodbách väznice. Ale z každého rohu vyzerali tváre, ktoré sa tešili z nášho príchodu. Kde-tu sme zastali a na chodbe plnej železných dverí, z ktorých pomaly vychádzali rovnako oblečení, obutí, dokonca aj rovnako ostrihaní ľudia. Boli to ľudia, ktorí si vás

prezerali, a čakali na to, čo ste im priniesli a čo im poviete. A my sme vždy prichádzali s radostnou zvesťou, že všetko nie je stratené, že je tu Nieкто, kto na nich nezabudol. A kto im túži odpustiť a dať ich životu zmysel. Moja vlajka bola zo začiatku roztrášená a ja som sa ani nepohla z miesta, kde som stála. Pevne som vlajku držala a modlila sa, aby mi nespádla z ruky. No postupne som cítila Božiu prítomnosť viac a viac. Strach napokon úplne odišiel. Tancovala som s vlajkami (viď foto) po celej väznici. Pozerala sa do ich očí, z ktorých nešlo zlo, ako som si predstavovala, ale slzy. Boli to dievčatá, ženy sediace na zemi chodby, dedkovia opierajúci sa o pingpongový stôl, ale aj mužovia zatvorení v malej miestnosti s puzzlami, na ktorých skladanie majú celý život. Neboli to stratené existencie, neboli to zjazvené tváre, ani neboli potetovaní od vrchu až po spodok. Boli to rovnakí ľudia ako sme my. A aj keď nevieme čo prežívali vo vnútri a ako Pán premieňal ich srdcia, no s istotou viem, že to, čo som tam prežila, je pravá radosť, pravý pokoj, pravá láska. Dostala som viac, ako som im mohla dať. **Chvála ti, Pane!**“

Foto: väznica Ilava zľava kuturka , OBR-chodba , oddelenie dievčatá, výkon väzby muži a nakoniec doživotné

Príspevok Mareka Zachara: „Pochválený buď Pán Ježiš Kristus. Už pred asi dvoma rokmi som počul o gregoriánskych svätých omšiach. Z tradície zo 7. storočia (podľa pápeža Gregora Veľkého) je to 30 sv. omší obetovaných za 1 zomrelú osobu. V pastoračnej praxi sa však dávajú slúžiť sv. omše na spôsob “Gregoriánok” aj rozličné úmysly. A práve v tom čase, keď som dal slúžiť tieto sv. omše (aj za spoločenstvo Dismas), som čítal knihu od katolíckeho charizmatického kňaza, otca Jamesa Manjackalu – “Vyslobodenie z kliatby zákona”, kde spomína viacero svedectiev a v jednom píše, ako istá dievčina trpela psoriázou v dôsledku kliatby jej starej mamy, ktorá už zomrela. Keď ju v duchu poprosila o odpustenie, zmierila sa s ňou, obetovala gregoriánske omše (30 sv. omší) za dušu starej mamy a začala sa za ňu modliť s láskou v srdci, bola úplne oslobodená z kliatby a celkom sa vyliečila z psoriázy. Prajem všetkým, ktorí čítajú tieto slová Božie, požehnanie ... Marek.“ Osobne som veľmi rád, že Marek tiež dal obetovať 30 sv. omší po sebe za spol. Dismas. V minulom čísle ste tiež čítali, že bude obetovaných tiež 30 sv. omší na Gregoriánsky spôsob za spol. Dismas. Povieť ti, že je to veľký ochranný múr a útočisko pre teba aj pre tvoju rodinku, lebo ty si DISMAS!

Blahoslavená sestra **Zdenka Schelingová** (1916 - 1955) mala 31.7.2020 sviatok, ktorý sa oslavuje 30.7. a tým, že bola, ako ty v ústave a teda bola skúšaná, ako ty v tomto prostredí, tak ti prinášam pár riadkov zaobchádzania vo väznici: „Tak prišla som do väznice, začalo to kopancami. Hodili ma do jedného koryta so studenou vodou a tam ma jedna veľká noha, tlačila na moje prsia. Horeznačky som ležala v tej vode, áno, a tlačila ma na spodok. Ja som sa zadúšala a vlastne som sa topila, ale keď už videl, že strácam vedomie, tak rýchle tú nohu odstránil a zasa aby som sa nadýchala a znovu ma ponoril do tej vody a tak to zostalo. Tak to išlo celú noc a tie kopance, a tá bitka, a potom ma za vlasy vytiahli z tej vody a ťahali ma do jednej miestnosti na betón. Tam ma nechali celú noc v tom mokrom rúchu, ja som nevedela vôbec, či to prežijem, som sa celá chvela, ale prežila som tú noc a ráno začalo vyšetovanie. Strhli zo mňa šaty a nahú ma zviazali. Zviazali mi ruky hrubým povrazom, aj nohy a vytiahli ma škipcom hore až na povalu a zavesili ma na jednu skobu. A takto obnažená úplne zničená uzímaná som visela na tej skobe. Potom prišli traja chlapi a šľahali ma obuškami...” Ubitá skoro až k smrti vyriekla: „Odpustenie je najväčšia vec v živote“.

Dňa 6.8.2020 sme cestovali od rána do väznice v Želiezovciach (viď foto), v ktorej dlhodobo duchovne vnímame ako stoku, a práve preto sme sa rozhodli navštíviť práve tento ústav. A bližšie sa k tejto misii pozdieľa **Dominika Blašková:** PBJK, volám sa Dominika, som zo spoločenstva L'múry a už od jeho začiatku slúžim spevom, tancom a svojou prítomnosťou. Keď prišlo pozvanie do diela evanjelizácie vo väzniciach, stala som sa taktiež súčasťou. Rada by som sa pozdieľala so skúsenosťami z jednej z evanjelizácií vo väznici v Želiezovciach. Už pred samotným odchodom som cítila veľmi silné útoky od diabla - v prvom rade som bola chorá, mala som teploty a úplne mi odišiel hlas, mala som ísť sama ako žena, sama ako speváčka a aj v spoločenstve sme boli z toho nervózni a útoky zasahovali aj naše vzťahy. Vďaka povzbudeniu od jedného kamaráta zo spoločenstva, ktorý mi povedal, že sa nemám báť vykročiť vo viere, som sa rozhodla, že pôjdem. Hneď po príchode do väznice diabol začal rýpať. Tentokrát na útok využil moju ženskosť. Pohľadmi, ktoré sa na mňa upierali, sa ma snažil presvedčiť, že možno ani nie je dobré, že som tam. Počas chvál som veľmi vnímala obrovský duchovný boj medzi

diablom a Duchom Svätým. Vnímala som, ako Duch Svätý vzbudzuje u väzňov túžbu po modlitbe a chvále, no na druhej strane sa diabol snažil uchvátiť ich pozornosť na niečo úplne iné. Keď sme však počas poslednej piesne spievali slová “Ježiš, tvoje meno ako meč, v tvojom mene zvíťazím!” (ktorá už raz bola uzdravením pre moje srdce), som vnímala, ako Boh posilňuje moju vieru a víťazstvo Ducha Svätého urobil definitívnym! Chvála Pánovi!

Pridal by som jednu udalosť z týchto modlitieb, nakoľko tam bol chlap, odsúdený mladík, potetovaný, ktorý asi najviac prvých 20 min. vyrušoval a zvädzal okolitých bratov, ktorý chceli počúvať, svojim smiechom, gestami a hlasným rozprávaním. Vtedy som zavrel oči a požiadal Ježiša Krista, aby to vyriešil a pomodlil som sa za neho a začal som mu žehnať. Stali sa odvtedy dve veci: prvá, že už nevyrušoval a druhá, že po modlitbách a svedectvách osobne prišiel za mnou so zmenenou tvárou a úprimne poďakoval. Bratia, veď my sme ozaj v boji, ale ak sa toho devil soldera (vojaka) dotkne Pán, tak začne bojovať na našej strane a zbadá, že Kristus je víťaz. AMEN. *Foto: nový merch spol. Dismas, ktorý sme dali práve tlačiť.*

*Foto hore: pri mikrofóne Štefan Frivaldský. Foto: spol. Dismas na pódiu. Dňa 8.8.2020 sme boli (opäť) už dva dni v Kráľovej Lehote, kde bol záverečný program **Campfestu** 2020. Na vyvrcholení tohto podujatia sme mali Workshop. Práve počas tohto dňa som vnímal jedno slovo: ***2Sol 1,4** „A tak sa aj my vami chválime po Božích cirkvách: pre vašu vytrvalosť a vieru vo všetkých prenasledovaniach a súženiach, ktoré znášate.“ Presne o tomto svedčíme. *Foto: modlitba pred vstupom na pódium v pokore a v modlitbe, lebo vieme čie je toto dielo a tiež, že bez Neho nemôže nič urobiť.* *** Jn15,5.** Kľučal tam aj kňaz Jenda z Českej republiky, ktorý, keď žehnal na pódiu, mal v ruke Krista v Eucharistii.*

Počas Campfestu po dvoch týždňoch ako som videl Janka Blanu, si ma dal zavolať nabok od reprákov a hovorí mi, že ani si neviete predstaviť, čo sa mi stalo. A tu je už **druhý príspevok Jana Blanu**: „PBJK, u nás na dedine bola vysviacka kostola, večer bola zábava a povedal som si, že idem pozrieť, čo to tam je. Stretol som tam veľa známych kamarátov. Nakoniec sa objavila jedna žena, ktorá sa okolo mňa začala motať. V ruke mala pohár červeného vína, ktorý na mňa nechtiac alebo chtiac vyliala. Obliala mi novú polokošeľu, ktorú som mal prvýkrát. Tak som povedal, že si ju idem rýchlo vyprať, aby mi na nej nezostal flák. Ako periem, v kúpeľni vo dverách sa objaví táto žena.

Hneď si vyzliekla blúzku, že aj ona má obliatu. Ja jej hovorím: „Daj rýchlo sem, dám ti moje tričko a blúzku vyperiem, aby si nemala fľak.“ Blúzku som opral a ona povedala, že ide domov. Keď už bola na odchode, neviem čo jej zvrtilo v hlave, tričko si vyzliekla, že ona pôjde v podprsenke. Ja jej hovorím: „Tak to teda nie!“ Kto by si čo pomyslel, keby ju tak vidia ísť. Nakoniec som išiel s ňou, odprevadiť ju, aby nešla v podprsenke. Prišli sme k nej, ona hneď zamkla dvere a začala sa po mne lepiť, čo som ja však nechcel... ako telo by chcelo, ale ja som nechcel zarmútiť Ducha Svätého. Prosil som Ježiša Krista, aby mi bol na pomoci. Ona mi hovorila, že má aj priateľa, ale to jej asi neprekážalo a vrhla sa po mne. Odolával som a prosil som Ducha Svätého, aby mi prišiel na pomoc. V tom, o druhej v noci, jej zazvonil telefón a volal jej priateľ, že ide k nej. Tak

som si vydýchol a ďakujem Pánu Bohu, že mi prišiel na pomoc a ja som mohol ísť domov. Týchto ženských zvädzaní bolo ešte niekoľko, ale viem, že Ježiš aj Božia milosť sú mi na pomoci pred útokmi diabla. Ďakujem Pánu Bohu za každý deň strávený vo väzení. Ďakujem Pánu Bohu, že mi do cesty poslal vedúceho Dismasu – stotníka, kde som spoznal Ježiša Krista. Aj keby teraz niekto prišiel a povedal mi, že ma nabonzoval a ja som strávil za mrežami osem rokov, tak by som mu podal ruku a poďakoval by som mu, lebo vďaka nemu som spoznal Ježiša Krista. Pozdravujem všetkých z Dismasu, chalanov i tých, čo nie sú v Dismase zapísaní. Myslím na nich v modlitbách, v mene Ježiša Krista im žehnám. Jano – Luigi.“ Bratia, toto sú reálne útoky práve na tých, ktorých práve prepustili na slobodu. Opica, ťa nenechá na slobode v pokoji a vie, že keď vydržíš prvé dni, tak potom to má veľmi sťažené, aby ťa dostal. A Janko aj vďaka modlitbe a jeho slobodnému rozhodnutiu vytrvať v Pravde, prvé kolo ustál. Chvála Pánovi!

Modlitba vojaka z Montecassina: „Bože, vypočuj ma, prosím!

Hovorili mi, že neexistuješ, a ja som im ako hlupák, uveril. Ale včera večer som v diere po granáte uvidel Tvoje nebo. Zrazu som si uvedomil, že mi klamali. Keby som sa bol lepšie pozrel na všetko, čo si stvoril, hneď by som pochopil, že tamtí zapierali, že mačka je mačka. Je zvláštne, že som sa musel dostať až do tohto pekla, aby som mal čas uvidieť Tvoju tvár! Veľmi ťa mám rád... to som chcel, aby si tovedel. Za chvíľu sa tu rozpúta strašný boj. Ktovie? Možno k tebe dnes večer prídem. Nebývali sme dobrí priatelia, a ja sa pýtam, môj Bože, či ma budeš čakať pri dverách. Pozri, takto tu plačem! Práve ja začnem fňukať! Keby som ťa len poznal skôr.... Poďme, musím už ísť! Je to zaujímavé, keď som ťa teraz stretol, už sa vôbec nebojím zomrieť.“ (Modlitba nájdená v batohu vojaka; zomrel v r.1944 v bitke pri Montecassino.) K týmto slzám a aj slzám tvojim poviem len toľko, že to nie sú slzy slabosti, ale práve naopak, slzy radosti a uvedomenia si, že si sa nechal zlomiť láskou. Keď

prídem nabudúce k tebe, tak ak sa podarí, bude znieť pieseň: „*nechám sa láskou zlomiť*“.

Dostal som jeden mail od Braňa Letka z LCH, ktorý sa modlí za jedného chlapca. My ho tiež vkladáme do našich modlitieb spol. Dismas a ponúkam ti prosbu jeho mamičky: „*Pozdravujeme, môžeme vás poprosiť o modlitbu za nášho 5 ročného synčeka Mateja. Je 3. rok v bdelej kóme po topení, v lete sa nám stav zhoršuje. Časté zápaly pľúc a silné strašné dystonie a krče. Nevieme mu pomôcť. Akurát ho odovzdať do Božích rúk. Lieky nepomáhajú, lekár ho len tlmí. Nevie spať, stále kričí a kriví sa. Ďakujem za modlitby. S pozdravom mamka Stanka s celou rodinou.*“

Foto: práve tento chlapček už po týždňových modlitbách. Chlapček pred modlitbami nemohol sám jesť, len cez

Ziadaná služba 22:37 76%

Stanka Chovančáková

Chcem vám zo ❤️ poďakovať lebo verím ze modlitby majú veľký význam

Dnes cestujeme na jedno vyšetrenie a Matej sedí po takmer roku sám v autosedacke, nemá krče. Uživa si jazdu a výhľad na svet

Bohu vďaka

Krče cez deň len občas. Noci sú ťažšie ale oproti tomu, čo bolo, je to veľký posun k lepšiemu

hadičky, nič nevnímam a nedokázal prehltať. Teraz už je to lepšie, aj vníma čiastočne. Tak som za spol. Dismas prisľúbil, že ho dáme do modlitieb, lebo verím, že príde uzdravenie od Ocka.

Dňa 9.8.2020 sme boli slúžiť vo väznici v Banskej Bystrici – Kráľová u SSS. K tejto návšteve nám poskytla **svedectvo Jana Petrusová** (vid' foto v bielom Dismas tričku): „Dnes sme boli slúžiť vo väznici v Banskej Bystrici - Kráľovej. Bol to pre mňa veľmi silný duchovný zážitok. Od začiatku som vnímala, že sa chystá niečo veľké, ale absolútne som si nepredstavovala, že to bude pre mňa až tak silný zážitok. Keď sme tam prišli a prešli sme kontrolou, išli sme do kaplnky. Začali sme vybaľovať káble, zapájať techniku a také bežné veci. Keď začali prichádzať väzni, nemala som až taký veľký strach, ako keď som bola vo väznici po prvýkrát. Nedokážem opísať, ako som sa cítila. Bolo to niečo úplne zvláštne, také že som vnímala, že nás čaká niečo veľké, ale mala som obavy z toho, čo to bude. Už na začiatku svätej omše som si všimla, že asi nie náhodou stojím úplne oproti krížu, ktorý visel na stene. Celý čas som z Ježiša na tom kríži nemohla odtrhnúť zrak. Uvedomovala som si celý čas, aký je toto dôležitý čas nielen pre väzňov, ale aj pre nás. Veľmi som cítila Božiu prítomnosť medzi nami. Taktiež aj počas chvál. Najviac sa mi vryl do pamäti jeden okamih, to som ozaj nečakala. Bol tam jeden väzeň. Z jeho pohľadu som mala pocit, ako keby je tam z

donútenia, vyzeral tak, ako keby mu toto, čo vravíme, spievame nič nehovorilo. Až na jeden moment, keď odrazu Michal Libant všetkých tých, ktorí by chceli odovzdať svoj život Kristovi, vyzval, nech sa postavia. A ten človek, sa tam hneď odrazu ako prvý postavil. Bol to on, o ktorom som si myslela, že ho to tam absolútne nebaví. Jeho pohľad bol odrazu úplne iný. Veľmi ma to dostalo. Mala som slzy na krajoch. Tento moment snád' nikdy nezabudnem. **Boh tam konal** a aj v Jeho srdci robil veľké veci. Myslela som si, že to už je ozaj vrchol našej chvály. No potom ich opäť Michal vyzval, modliť sa za nich a ich rodiny modlitbu Otče náš... Nechcela som sa na nich pozeráť, pretože som mala v očiach slzy. A Ocko mi znovu otvoril oči. Všetci väzni, ako sme sa začali modliť, išli na kolená. Bol to pre mňa veľmi silný duchovný zážitok vidieť tých na oko silných chlapov, kľáčať a plakať a vidieť ako ich

láme Kristova láska. A vtedy som aj ja pochopila silu modlitby Otče náš, čo znamenajú všetky tie slová a uvedomovala som si, že Boh zomrel na kríži aj za mňa, ale aj za každého jedného väžňa. Chvála Pánovi!“ K Jankinmu svedectvu len dodám, že nekľáčali len zdraví, ale aj chorí, a keď som videl brata kľáčať so zlomenou nohou, tak som len v nemom úžase sledoval jeho vieru. A ešte jeden môj moment: Taktiež som videl jedného chlapa v rúšku, ktorý určite uvažoval nad týmito svedectvami a nad modlitbami chvál, ale ako som otvoril oči po modlitbe Pána a pozrel som sa práve na neho, to rúško mal úplne mokré a z jeho očí išla nesmierna radosť a vďačnosť naplnená slzami lásky od Ježiša Krista. Po Kráľovej sme sa presunuli do Liečebno-rehabilitačného strediska Zboru väzenskej a justičnej stráže - Kováčová.

Foto: Kováčová spol. miestnosť, kde sedeli naše princezné. Do tohto zariadenia nechodievame často, ale Ocko chcel, aby sme prišli aj k nim a ďakujem mu za to, že nám dáva do srdca túto túžbu povedať im, aký dobrý je Boh a že chce zmeniť aj ich životy a ich rodiny, lebo draho sme boli vykúpení. *1Pt1,18-19 *1Kor7,23 * 1Kor6,20

Príspevok napísala **Monika Martinkovičová z rádia Mária**: „Drahí priatelia, srdečne vás všetkých pozdravujem. V prvom rade sa chcem poďakovať za všetky listy, ktoré mi posielate, snažím sa odpovedať čo najskôr. Som nesmierne rada, že bude rádio Mária o niečo dostupnejšie pre vás, ktorí ste uväznení a nemáte k dispozícii internet, pretože bude možné nás počúvať cez digitálne vysielanie. Rada pre vysielanie a retransmisiu 1. júla rozhodla o pridelení licencie na DAB+ vysielanie. Slávnostné spustenie bude 14. augusta počas vigílie Nanebovzatia Panny Márie o 17:00 h. Túto bohoslužbu bude celebrowať naživo z Kaplnky Matky vteleného Slova Mons. Jozef Hal'ko, pomocný bratislavský biskup. Skratka DAB+, čiže Digital Audio Broadcasting, je označenie pre digitálne rozhlasové vysielanie. Rovnako, ako vystriedala analógovú televíziu digitálna, tak aj rozhlasové vysielanie začína prechádzať digitalizáciou. Digitálne rádiá DAB+ majú jednoduchú voľbu programu. Nemusíte ladiť frekvenciu ako pri klasickom rádiu, stačí si vybrať z ponuky dostupných staníc. Pre počúvanie nepotrebuje internetové pripojenie. Prenos bude dostupný pre moderné rádioprijímače, ktoré podporujú tento typ signálu a majú funkciu DAB+. Vysielanie Rádia Mária Slovensko prostredníctvom DAB+ môžete od augusta počúvať v okolí týchto miest: Bratislava, Dunajská

RÁDIO MÁRIA

SLOVENSKO

Modlitebný program spoločenstva Dismas

Každý prvý piatok o 20:00 hod sa budeme spoločne modliť v Rádiu Mária s členmi spoločenstva Dismas. Začneme 4.9.2020. Prvý piatok v mesiaci je špeciálnym dňom pokánia a odprosovania Božského srdca za všetky urážky a znevažovanie, ktoré sme mu svojimi hriechmi spôsobili. Je potrebné sa taktiež vyspovedať ku každému prvému piatku a zúčastniť sa sv. omše, pokiaľ je to možné. Preto vás všetkých pozývam na toto modlitebné stretnutie v étery Rádia Mária, spoločne sa modliť a odprosovať za všetko to, čo bolo zlé a spoločne sa nechať niesť v Božom náručí v jeho nekonečnej láske a milosrdenstve.“

Príspevok Alojza, člena, ktorý prekladá do NL aj biblické kurzy - kvízy do češtiny a je našim mostom pre lepšiu komunikáciu medzi našimi bratmi a sestrami v ČR. „Pochválený buď Ježíš Kristus, mám prosbu o úmysl spoločne večerní modlitby za väzňov v Kuřimi. Máme tam jedného člena Jaromíra Tichého (posílám části dopisů), kde píše, jak mnoho let chodil jeden člověk na bohoslužbu a poslední dobou jejich až 27 a nestačí malá kaple (18 míst), která je zasvěcena Sv. Dismasovi. 13.3.2020 měl být koncert LCH, který se pro „omezení“ už nekonal a moc se na něj těšili. Probíhala zde také příprava na první sv. přijímání a biřmování, které mělo být za účasti Brněnského Biskupa. Vše se ale zastavilo a dokonce do věznice nesmí ani kněz (stav v júli). Prosim o modlitby za uvolnění těchto omezení, aby se uskutečnila návštěva Dismasu v kapli Sv. Dismase v Kuřimi a proběhla očekávaná duchovní obnova, křest, sv. přijímání a biřmování, na které se připravují. Pán Bůh zaplať.“

CHODÍ MICHAL S CHURÁPMI NA VÝJEZDY? ASI JEN MINIMÁLNĚ, SONDIM... BÝLO BY FANTASTICKÉ MOCI SE OSOBNĚ JEDÍT...
EVANGELIZUJI ZDE S POMOČÍ JAROMÍRA HUNCE, ODJAZÍ PŘESNĚ ZA TÝDEN DOMU PO DESETI LETECH. VZPOMÍNÁ NA TO, JAK NA KATOLICKÉ BOHOSLUŽBY CHODÍVAL ZDE LÉTA SAM. DNES NA M V NEDELI NESTAČÍ KAPLE A MÁME MŇEV PROTOKOLNÍ MÍSTNOSTI, KTERÁ JE VĚTŠÍ. CHODÍ NÁS AŽ 27. Z RŮZNÝCH ODDÍLŮ. PŘED ROKEM JAROMÍR CHODIL SAM, DNES NÁS CHODÍ Z NAŠEHO ODDÍLU 5 A BÝLO BY ASI DÁLŠÍ PĚTDA. MÁM ZDE I KLUBA Z OSTRAVY, KTEREMU POMÁHÁM. JINAK HO NĚM DOSTA VY DO PRÁCE. ZODPOVĚDNĚ CHODÍ NA NÁBOŽENSKÉ AKTIVITY A PŘIPRAVUJE SE NA SVÁTOST KĚTU. POŽÁDAL MNE, ZDA BÝCH MU BYL KMOJEM.
NAŠE KAPLE MÁ POUZE 18 MÍST, JE OFICIÁLNĚ VYSVĚCENA SVĚTÍCÍM BISKUPEM BRNĚNSKÉ DIECÉZE A HAJDŮJ KOMU JE ZASVĚCENA? :-) BINGO - MÁME KAPLI SVATÉHO DISMAJE! :-) TO MICHALOVI PŘIPOMENÍ, MOHL BY TO BÝT DÁLŠÍ DŮVOD JHO NÁVŠTĚVY U NÁS.

Foto: k spomínanému článku a krásnu prácu jedného horlivého kresťana, ktorý sa nenechal odradiť a aj sám chodil na sv. omšu, pričom jeho vytrvalosť a modlitby za 10 rokov priniesli ovocie v tejto púšti, a to v podobe ďalších 27 členov, ktorých je určite viac už aj doma. A pre toto ovocie im už nestačí kaplnka. Neskutočné, je to nádhera, ako Duch Svätý koná. Bratia, žehnajte Jaromírovi a jeho službe vonku, nech je práve jeho horlivosť a vytrvalosť svedectvom pre nás, že nech okolnosti na začiatku vyzerajú akokoľvek pochybne a opica - diabol ešte znásobuje tieto pochybnosti, tak Ockove slovo prinesie úrodu. A v srdci mi práve zaznelo: * Iz 55,11-13 „tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno, ale urobí, čo som si želal, a vykoná, na čo som ho

poslal. Áno, s radosťou vyjdete, budete vyvedení v pokoji. Vrchy a kopce prepuknú v jasot pred vami a všetky poľné stromy budú tliekať rukami. Na mieste bodľačia vyrastie cyprus, na mieste prhl'avy vyrastie myrta. To bude Pánovi na slávu, na večný pomník, ktorý nezhyne.“ Všimni si koľko slov je tu pre túto situáciu, že „Na mieste bodľačia vyrastie cyprus“ To je tak, ako na púšti vznikne oáza. To je presne to isté prirovnanie. Braček, žehnám ti, aby si sadil, aby si polieval, aby Boh mohol dať vzrast Jeho slovu! *IKor 3,6. Braček, naplnený som vďakou k Ockovi, lebo On je ten Majster a my len pozeráme a chceme robiť len to, čo nám povie, lebo On to vie najlepšie. Aj keď to niekedy nechceme, aby bolo po Jeho vôli, a práve s týmto by som sa s vami podelil. Mal som v srdci, keď som sa ráno modlil v tichosti pred Ockom, že odprosovať za to, že sa nekoná Jeho vôľa, a že si robíme svoju vôľu. Tak som sa pýtal, ako to mám robiť a odpoveď som dostal, že sa mám modliť 9 dní novú k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu a každý deň odprosovať nielen za svoje hriechy, ale aj za iných. * IJn 1,9 * IJn 3,5. Po vykonaní tohto pokánia, ti môžem, braček, povedať, že prišiel do môjho srdca veľký pokoj, radosť, láska. Nie že by tam nebol, ale všetky tieto čnosti ako keby stúpili o 30% a znovu som sa viac priblížil k Ockovi. Nedokážem to dobre opísať, ale je to nádhera a ako mi jeden brat z Prešova napísal, že sa modlí v prostrácii (teda v tvare kríža na zemi), tak som aj ja osobne zacítil silu tejto modlitby.

V predchádzajúcom MI si Ockom iného rozpisal očistenie - oslobodenie od zlého pomocou exorcizmu, ale aj najúčnejšiu modlitbu, v ktorú som upomínal sa a modlím sa pred najsvätejšou oltárnou sviatosťou a položením sa do prostrácie. Verím v účinnosť tejto modlitby, preto od tej doby ju vykonávam denne po pomodlení sa ružence s Matkou. Som tento zotročený si pokľudím pred sviatosťou oltárnou, i keď neviem, či je tým premenené Božie telo v ob-

Foto: list od Jozefa Fleisa z Prešova OO, práve v polohe prostrácie a adorácie najsvätejšej sviatosti oltárnej.

Dávam do pozornosti tieto misie pre TEBA:

Misia I: ak niekto z tvojho okolia odchádza na eskortu do iného ústavu, resp. prechádza z väzby do VT, alebo s MxSS do SSS a do iného ústavu, tak by sme boli radi, keby nám to napíšeš, aby sme nemíňali prostriedky a ešte sa aj správa nedostane k bratovi, alebo sestre.

Misia II: Je čas pomaličky začať riešiť **projekt Vianočný darček**. Takže už sú tomu 2 roky, čo sme začali robiť jednu službu, ktorá má názov *Anjelský darček*. Je to projekt, kde chcem poslúžiť tebe a hlavne tvojim deťom. Väčšina odsúdených má doma deti a tieto deti bývajú na Vianoce samé, ďaleko od ocka, nakoľko je vo výkone trestu. Lenže tieto deti majú tiež túžbu dostať od ocka darček, veď ony nemôžu za to, že ocko nie je doma. Ak chceš, aby namiesto teba, zrealizovalo spol. Dismas obdarovanie tvojho dieťaťa, potrebujeme k tomu len **meno dieťaťa, najlepšie aj vek** (aby sme vedeli vybrať vhodný darček), napr. **Anička 6 rokov a ešte adresu**, kam tento darček zaslať. Minulý rok sme poslali darčeky skoro vyše 60. deťom. Tak ak máš túžbu, aby tvoje detičky dostali darček, napíš nám. Naše manželky to z lásky pre tvoje detičky pripravlia.

Misia III: veľmi často sa nám stáva, že niektorí členovia za múrmi väzníc nevedia, čo je prioritou a službou v spol. Dismas. Tak prekopírujem kúsok zo zadnej strany karty Dismas, aby sme vedeli čo je naša úloha a že aj my máme krásne povinnosti: SČVS DISMAS sa modlíme **každý deň o 20.00 hod.** (krátku päť-minútovú modlitbu), reťazovú 24 hodinovú modlitbu **každú sobotu** (modlitba by mala trvať min. 1 hod. teda 60 min. v ktoromkoľvek čase počas celej soboty od 0.01 hod. do 23.59 hod.) a **každý piatok o 12.00 hod.** za Slovensko. Modlíme sa individuálne. Poviem príklady konkrétnych členov Dismasu: jedni sa modlia ružence t.j. bolestný radostný, slávnostný ..., druhí sa modlia 500-krát Otče náš, tretí si čítajú žalmy..... je to v slobode. Služba Dismasu spočíva najmä v modlitbách, pôstoch a v ohlasovaní evanjelia najmä odsúdeným formou chvál, svedectiev, divadlom, osobnými rozhovormi a pod. Úloha spočíva v tom, že nám napíšeš, kedy sa práve ty zväčša modlíš práve v sobotu minimálne tú jednu hodinu. A ak to náhodou nerobíš, tak sa zapoj, lebo tvoja modlitba je pre nás dôležitá!

Ak Pán dá, vidíme sa dňa **20.8.2020 vo väznici v Dubnici - Ego, 23.8.2020 BB -väzba a VT- Jožko Puček, 30.8.2020 ústav Sučany- Betel, 6.9.2020 väznica Košice -Šaca a 6.9.2020 tiež väznica Sabinov - Veronika Haluzová a F6.**

Sv. omše za spol. DISMAS: 16.9. o 6:30 a o 17:00 hod., ďalej vždy o 6:30 hod. 18.9., 21.9., 25.9., 29.9.2020 v Hlohovci. **Úmysly:** Špeciálne doplníme úmysel do sobotných modlitieb za väznicu Kuřim dňa **22.8.2020 a 29.8.2020 za 5 ročného Mateja (3. rok v bdelej kóme po topení)**. Dňa **5.9.** za kaplánov, kňazov Ordinariátu, vikára a biskupa, plus pedagógov, ktorí pôsobia vo väzniciach, ako i vedúceho spol. Dismas. Dňa **12.9.** za všetkých odsúdených a obvinených, ku ktorým nás Ocko pošle, aby už teraz pripravil ich srdcia a za úspešné plnenie misií, ktoré slúžia na budovanie Božieho kráľovstva. Dňa **19.9.** za väznicu v Prešove, plus za Martina Liptáka a jeho manželku. Dňa **26.9.** za väznicu v Ružomberku, plus za ochotné srdcia slúžiť, pomáhať pre spoločenstvo Dismas.

17.8.2020 Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Newsletter č.41